

TÜRK TARIH ENCÜMENİ MECMUASI

Türk Tarih Encümeni tarafından neşredilir

YENİ SERİ — CİLT 1

SAYI 2 — Eylül - Teşrinisani 1929.

B U S A Y İ D A

Ali Fuat	Rifat Sadık paşa
İsmail Hakkı	Vekayii Nakşî
Mahmut Kemal	Mehmet Ayetullah
Necibasım	Ş. Sami
Mehmet Behçet	Sinop kitabeleri
Necibasım	Türk matbaacılığı
Nahit Sürrî	Fransız seyyahları
Necibasım	Evlîya Çelebi seyahatnamesi
Mehmet Fuat	Kitabiyat

*ISTANBUL
LETAFET MATBAASI*

1930

Mehmet Ayetullah bey

Üstadı muhterem Ahmet Rasim bey "matbuat tarihine medhal — İlk büyük muharrirler," ünvanlı eserinde Osmanlı tarihi matbuatı, ilk devreleri için muharrirlerin tercümei ahvalini ihtiya etmedikçe neva-kısdan hali olamayacağını ve büyük muharrirlerin imkân derecesinde suret ve siyasetlerine vukuf hasıl atmenin tarihi mezkûr noktai nazaran- dan pek ziyade haizi ehenniyet olduğunu beyan ve gazete muharrir ve müessislerinden bazı zevatın isimlerini irat eylemiştir.

Zevati mezküreden tercümei halleri meghul, yahut pek noksan olanlar kakkında malumatı mümkünne itasına Encümence lüzum görülmüş olduğundan isınları malûm, fakat hüviyetleri ve eserleri meghul olan Cerride havadis muharrirlerinden ve zamanlarının en güzide şairlerinden Ali Âli ve Hafız İsmail Müşîk efendilere dair "Meşâhiri meghule,, ünvanı umumîsi altında yazdığını iki mufassal makale, Türk Tarih encümeni mecmuasına (1) derg edilmiş idi.

Bu makale de — Ahmet Rasim beyin isimlerini zikrettiği muharrir ve ediplerden — Suphi Paşazade Ayetullah bey merhumu tahsis olundu.

* *

Mehmet Ayetullah bey, füzelâyi vüzeradan Abdurrahman Sami Paşa (2) zade Abdullâatif Suphi Paşa (3) nn büyük oğludur.

30 Cemazilevveli 1262 de Mısır'da doğdu.

Abbas paşanın Mısır valiliğine tayinini müteakiben 1265 de ceddi ve pederi ile beraber İstanbul'a geldi. Hususi muallimlerden tahsili marifet etti.

Evvelâ defterihakanı ve divan kalemlerinde ve bir müddet Babiâli tercüme odasında bulunduktan sonra -- pederinin tahriri emlak komisyonu reisi iken tesis eylediği — tahriri emlak idaresinde tahrir kalemi müdürü oldu. Bilâhere Şurayı devlet muavinliğine tayin kilindi.

Âli paşanın vefatından sonra makamı sedarete getirilen Mahmud Nedim Paşanın icra eylediği tenkîhatta muavinlikten infisal eyledi.

(1) No. 19 - 96 ve 20 - 97

(2) Vefat: 24 Cemâzîlâher 1298.

(3) Vefat: 11 Rebiüllâher 1303

Samî paşa tarafından oğlu Suriye valisi Suphî paşa (1) yazılan ve nezdimde bulunan 14 zilhicce 1288 tarihli mektupta "Ayettullah bey tenkihat sırasında kalemden çıkarıldı. Lâkin harice olmayarak gene buraca bir memuriyete nasibi pek uzamayacaktır. Kâmil paşa hazretleri (2) bayramdan evvel teşrif etmişti, bilmüzakere ya meclislerin birine âzalik veya eklâm memuriyetlerinden birine muavinlikle kayırılmasına karar verdik. Umarım ki inşaallah uzamaz" deniliyor.

Galiba İstanbul'ca bir memuriyete tayini kabil olamadığından - pederinin valiliğinde bulunduğu - Suriye vilâyeti dahilinde Baalbek ve Bukaül'aziz kaymakamlıklarına nasbedildi.

Safer 1293'te Tuna vilâyeti mektupçuluğuna tayin (3) ve Cemâzielâhî 1293 te mütemayiz rütbesi tevcih kilindi. Tahkik edilemiyen bir sebeben dolayı Tuna valisi Asım paşa tarafından vaki olan şikâyet üzerine azledildiğinden o vakit makamı sedarette bulunan Mithat paşa çektiği telgrafta "Vazifesini ifa etmediği için bir Padışah hall'ettik. Vazifesini ifa eden bir mektubcu niçin azlediliyor, cevap itası mürvüvet muktezasıdır" dedi. Fakat

"Güle gûs ettiremez boş yere bülbül inler
Veraki mîhrû vefayı kim okur kim dînler,"
maali, muvafiki hali oldu.

14 Şevval 1294 te —Ethem paşanın zemani sedaretinde—Erzurum vilâyeti mektupçuluğuna tayin olundu.

Erzurum'dan büyük pederine yazdığı 2 kânunusani 1293 trihli mektupta [4] "Samimî olarak arzederim ki Erzurum mektupçuluğunun uhdeî acizaneme tevcîhi gündünden beri mükedder ve münkesir olmuştum. Lâkin ne çare ki mevkii harbe gitmekten çekinmek hilâsgırlerimin türlü türlü tân ve teşniine sebebiyet vereceğini fehmetmis oldum."

(1) *Suriye vilâyetine 14 Recep 1288 de tayin olundu. O vakit "Tâlli sup-holdu Şamîn Suriye sâr eylesün, misraîn Cevdet Paşanın söylemiş olduğunu -sözleri muhtaci teyit olan bir adamın iħbarina binaea - "Evkaf nezarîtinin târiħceî teħsilatî ve nîzzarin teracümlî ahwali" namindaki eseri naċiżzde beyan ettim isede o misraîn "Tâlli sup-holdu Şamîn eylesün Suriye sâr" şeklinde olarak Sadriesbak Yusuf Kâmil paşa merhum tarafından söyledigi Samî paşa zade Hasan beyden naklen Subħt paşa zade Abdülvehhab belefendi haber verdi.*

(2) *Yusuf Kâmil paşa*

[3] *Ayettullah bey, Tuna mektupçuluğuna tayininde vapurdan çıkışınca Varna'ya uğramaksızın şimendöferle Rusçuga geçmesi üzerine o sırada Varna'da bulunan muallim Naci efendi bu beysi lantim eylemiştir:*

*"Tenezzül etmediye Varna'ya mektubî lâħik
Değil cayi taaccüp Varna'ya ayet nützul etmez,*

[4] *Nezdimde mahfuzdur.*

ğumdan mütevekkilen alâllah azimetin ihtiyaraya mecburiyet elvermiş idi. İnsan için görmediği şeyleri görmek ve bilmediğini öğrenmek dahi çekilen sıkıntılara bedel oluyor. Mevkii harbi, harekâti askeriyeyi, muharebeyi, muhasarayı hep görüp hallerini lâyikile tetkik ettim” diyor.

Erzurum’dan Erzincan'a gelirken 12 Rebiü'lâhir 1295 te tifodan “Tercan,, da terkican etti. Memleketin kabristanına defnolundu.

Vefatına dair “Basiret,, gazetesine dercedilen fıkra da “Henüz genç ve fanni inşa ve kitabette ve ulûmu şettâda yekta olduğu halde vukuî vefatları milletimizce hakikaten pek büyük zayıftan maduttur,, denilmiştir.

Şîr ile müstehir değildir. Ziya paşa tarzında tanzim eylediği “Terkibi bent,, matbodusu. Fransa şüarasından “Volney,, in “Tedmür harabeleri,, unvanlı eserini kısmen tercüme ve neşreylemiştir.

Sadriesbak Âli paşa merhum aleyhinde Ziya paşanın meşhur rüyاسını takliden — yazdığı “Rüya,, risalesi de matbodusu. Rüya'nın hülâsası:

Zaptiye müşiri Hüsnü paşanın tayin ettiği casuşlar vesatetiyle mazuliyet hengâmında ahvali tâhkîk ve bu suretle tâhkîr edildiği için sadriesbak Kibrîşî Mînîcî paşanın ve bir alacak verecek davasından dolayı ticaret mahkemesinin verdiği hümkü giyabi ilâminin suretini mahkemenin divanhanesine astırmak suretiyle hakarete bulunduğuna dair Serdari Ekrem Ömer paşanın ikame ettikleri davalar ile Âli paşanın makamlı iktidarda bulunduğu esnada vukubulan muzur işleri menetmedigine, kendi ikbal ve zevkinin idamesine çalışarak devleti devası müşkil illete uğrattığına, kârgır konaklar yaptırip âvân ve ensarıyle emvali hazineyi taksim ettiklerine, Fuat paşa ile beraber envai hile ve huâ'a ile Misirdan yirmiș kırka bin lira alındıklarına, istikraz paralarını yediklerine, chali maarif diye bağırdıkları halde lâyikli bir mektep açtırmadığına, yollar yaptırmadığına, Belgrat kalesini verdiğine, memleketeyn kendi zamanında birleştiğine, devletin Hariçîye nazırı değil en müteneffiz devlet hangisi ise anın İstanbulda sesiri olduğuna dair müşarınlîeyh Mehmet paşanın millete vekâleten ikame ettiği dava mahkemei ahirette rüyet olunarak ve ruzîhaşırde icabına bakılmak üzere Âli ve Fuat paşaların—dünyada yüzünden nakadar cefa çekmiş ve çekecek adam varsa hepsini kendi çekmeye mahkûm olan — meşhur Halet efendinin yanında tevkif edilmelerine karar verildiğini mutazammindır.

Bu rüyayı, Âli paşa hayatı olup ta tabir etse idi rüyayı sadika mı, yahut rüyayı kâzibe mi olduğu o vakit anlaşılrıdı.

Ayetullah Beyin gazetelerde makaleleri vardır. Mütareke esnasında Fransız ve İngiliz kuvayı askeriyesi tarafından Mercan'daki ikametkâhim

cebren işgal ve birtakım eşya ve âsarı nadire ile beraber bir oda dolusu eski ve yeni gazete ve mecmua kolleksiyonları da zapt ve yağma edilmiş olduğundan Ayetullah beyin makaleleri hakkında şimdi malumat ita ve mütâlâa beyan etmeye muktedir değilim.

* * *

Fransa — Almanya muharebesini müteakiben “Şurayı devlet muavinlerinden Ayetullah,, imzasile gazetelerden biriye yazdığı makalede Fransızların inhzamından dolayı izhari menuniyet eylemiş” olduğundan sadrazam Âli paşa, gazeteyi zarfa koyup şurayı devlet reisi Yusuf Kâmil paşaya gönderir.

Reisi müşarünileyh, makaleyi badelmütalea Ayetullah beyi celp ile “Bu, nedir,” der. Ayetullah bey, mütaleatinin isabetini arzedince paşa “Bana bak, devlet memuru böyle makale yazmaz. Git evinde otur, on beş gün mahbussun,” der. Ayetullah bey - pederinin ve büyük pederinin muhibbi kadimi ve kendinin en büyük amiri olan - reisi müşarünileyhten aldığı emir mucibince hanesinde on beş gün hapsi nefseder.

* * *

Ayetullah beyin tercümei haline dair mufassal malumat verilmesini, amcası—esbak Basra valisi erbabi dânişten—Abdurrahman Hasan B. merhumdan rica ettim. Müşarünileyh, maruf avukatlardan Abdurrahman Adil beyin müracaati üzerine Ayetullah beye ve pederine dair bir makale yazdığını ve «Kemalüssüara» namındaki eserime bu makalenin derci lüzmunu bildirdi. Talebi vaki üzerine Adil bey, makaleyi derhal tevdi etti [1]. Bazı fikarları —biraz takdim ve tehir ile— aynen nakloluñdu:

“..... Ayetullah beyin tahsili, pederinin konağında hususi mualimlerin tedrisatı neticesidir. Fakat tahsiline pederi tarafından ziyade itinâ edilmiştir. O zamanlar Mekâtibi rüştîyeden mâda mektep yoktu.

Ayetullah bey, kâfi derecede fransızcayı tahsil etmiş ve Fransa tarihine merak sarılmıştı. Büyük ihtilâlin hukuku beşer beyannamesine takdîrkâr, fakat birinci Napoleon'a da meftun ve perestîkâr idi. Beyannamenin ilân ettiği hüriyyet ve Napoleon'un ilân ettiği kudret kendini mestederdi.

Âli paşa hükûmetine karşı daima itiraz eder ve Monarchie taraflığı dolayısıyla pederine karşı cidalcuyane bahislerden çekinmezdi. Lâkin birinci Napoleon'a karşı büyük bir zâfi vardı. Maharetle müştehir Granşan namında bir Fransız ressam, kendine fenni tersim talim etmişti. Hâli vaktunda resim ile iştigal etmek istedikçe daima birinci Napoleon'un (Buste) heykelini ezber kâğıt üzerine tersim ederdi. Bu heykelî tersimden bıkmaz usanmadı.

Pek gençlik zamanında birinci Napoleon'a olan aşk ve sevdası

(1) Adil beyefendi, bu makaleyi müâhharen (hadisâtı hukukiye ve tarhiye) unvanlı mecmuatına dercetmiştir.

kendini çok hatarnak bir hülyaya düşürmüştü. Napoleon'un Avrupada Fransa namına temsil ettiği kudret ve azameti kendinin de Ceziretül'a-raptan Osmanlılık namına temsile muvaffak olabileceğini tahayyül etmiş ve maddi ve mânevi vesaiti läzimemin hicibirine malik olmadığı halde Ceziretül'araba azimetin zihinde takarrür ettirmiştir. Bu tasavvurunu ailesi efradının cümlesinden ketmetti. Ancak veghei teveccühü Arabistan olduğundan aslen arap olan Musullu Sami efendi [1] gördüğü ihtiyaca mebni tasavvurunu file çıkmak hususunda kendine mahrem ittihad etti. Sami efendi, teşebbüsüne tamamıyla vakıf olsuktan sonra meseleyi pederine bildirmekte taahhur etmedi. Zannıma göre kendi de kâbusu hayal-den uyanmış olmalı ki tasavvuru acıp suhuletle bertaraf oldu.

Ayetullah bey merhum Namık Kemal bey gibi devletin mühim ve büyük memuriyetlerinde bulunmadı. Her ikisinin mesleki müttehazi hükümete muhalefat olduğundan mutena memuriyetlere tayinleri kabil değildi. Kemal beyin en büyük memuriyeti vali muavinliği ve sancak mutasarrıflığı oldu. Ayetullah bey de ancak şurayı devlet muavini ve vilâyet mektup-çusu olabildi.

Ayetullah bey, mahut Veli efendi çayırlındaki içtimâa meselesine gelinceye kadar Kemal bey merhumla birlikte idi. O zamanın tabirince "darünnevde,, dedikleri Tasvirî efkâr mathâasına müâlavemet etmekte idi. Fakat Veli efendi çayırlı içtimâının Ayetullah bey tarafından haber verilmiş olması ahvalde külli bir tagayyûre sebep olduğundan Kemal bey, Prens Mustafa Fazıl paşanın tertipkerdesi olan zümreye hadisatin cereyaniyle zarurî dahil olmuştu. Şu halde Ayetullah beyle artık birlikte bulunamazdı. O zamana kadar münasebetleri pek samimane idi. Veli efendi içtimâimâda istihdâf olunan gaye millî mi yoksa şâhsî mi idi, hangi ciheti iddia etmiş olsam elde vesaiq olmadığından sözlerim ekvali mücerrede addedilir. Bir gûna iddiada bulunmuyacağım. Erbabî insaf, Ebuzziya Tevfik B. mer-humun keyfi (Fantaisie) sözlerini bir tarafa bırakarak cemiyetin sureti teşekkülünü ve içtimâin kârarını nazari mütaleaya alınca cemiyetin sıfatı läzîmesini takrir eder. Bu cemiyete Namık Kemal ve Ziya beyler[paşa] ve Suavi efendi dahil degiller idi. Cemiyetin ele başısı Mahmut Nedim paşanın [2] büyük biraderi sağır Ahmet beyin oğlu Mehmet bey [3] idi. Cemiyetin mali ve siyasi müdürü prens Mustafa Fazıl paşanın kethüdası Azmi bey idi.

(1) (Arap Sami) namıyla maruf idi. Muhtelif memuriyetlerde, Adlige umuru hukukiye müdürü yetinde, şurayı devlet mîlkîye dairesi azâlığında bulundu. İlâmi meşrutiyyetten sonra tekâlit edildi. 1335 senel hicriyesinde vefat etti. Erbabî danışen idi. (Hüâsatü'lkelâm fi measîrlîslâm) namında bir eseri maâlûdudur.

[2] Sadriesbak. [3] Tercüme halî mecmuaya yazılacaktır.

Veli efendi çayırındaki içtimada verilen karar, intihap ettikleri kırk nefer fedâ tarafından Babialide vükelânın hali içtimada iken katlı ve Mahmut Nedim paşanın sadarete tayini hususundan ibaret idi. İşte cemiyetin şekli, işte içtima kararının mahiyeti.

EbuZZiya Tevfik bey, bu cemiyete (Jön Türk cemiyeti) demek için cemiyetin Meşrutiyet tesisi veya hukuk tanzimatının hîmi tesisinde Gûlhane'de kiraat olunan ferman nevinden bir islâhat tertibi ile istigal ettiğini ispat etmesi iktîza ederdi. Cemiyetçe tanzim olmuş bir kanunu esası lâyîhası veya bir islâhat tertibi müsveddesi EbuZZiya Tevfik beyin makalelerinde görünmedi. Ben görmedim; zannedersem kimse de görmedî. Böyle olunca nasıl oluyor da bu cemiyete Jön Türk cemiyeti ismini veriyor.

Namık Kemal bey Meşrutiyet şahadetnamesini (Kuriye doryan) baş muhariri Jan Piter mektebinden almış ve Ziya paşanın evrakî metrukessinin belki nîsfîni Meşruatiyete dair mektubat teşkil etmiş ve Mithat paşanın esfâri ise bütün memleketçe tanımış olduğu halde bu adamlar böyle bir cemiyetle nasıl alâkadar olabilirler.

Bu cemiyetin Ayetullah bey tarafından haber verilmesi hakkında talikikatî hususiye olmadığından malumat ita edenim. Ancak Ayetullah beyin kendini müdafaa eden sözlerini beyan edebilirim. Şöyledir ki: Ozaman ben ve birader Abdülhalim bey meclisi valâ mektubî kaleminde hulefâdan bulunuyorduk. Ekser akşamlar Ayetullah bey kaleme gelir, birlikte gezintiye çıkmak; bir gün serhalife Atif bey [1] beni yanına istedî. Bu Atif bey, Abdülâziz Hanın halînde mabeyn başkâtibi olan Atif beydir. Yer gösterdi, oturdum. Bir sigara da ikram etti. Çağırıldığım kaleme ait bir iş için olmadığını anladım. "Ortalıkta Hühümîte bir cemiyeti hafîyye meydana çıkarıldığına ve bazı kesan tevkif edilmekte olduğuna dair rivayetler devran ediyor. Siz de iştîmediniz mi,, dedi. Henüz bilmiyordum. Menî bir cevap verdiğime "acayıp, Ayetullah beyin haber verdigini söylüyorlar,, demesi üzerine büyük bir hayret içinde kaldığımı halimden anladı. Derhal "rivayetler ekseriyetle nefşü'l'emre tevafuk etmez,, diyerek mükâlemeyi kesti ve elime kaleme ait bir kağıt verip beni başından savdı.

Aksam Ayetullah bey kaleme gelince iştîğim rivayeti kendinden sordum. Rivayetin bu kadar az bir zaman içinde meydani şuyua atılmasına biraz hayret ettiğinden sonra meseleyi benden ketme artık lüzum

[1] 18Zilkade 1335 te vefat etti. Tarafımdan vaki olan teşvik ve muavenet üzerine yazdığım hatırlata dair mukaddema mecmuada malâmî kâfiye vermiştim. Bu eser henüz tabolunamadı; nezdimde mahfuzdur

görmeyerek dedi ki: "Ben samimiyle cemiyete dahil oldum. Ve, Veli efendi çayındaki içtimaa kadar içtiğim sözlere de inanmıştım. Lakin içtimada, başta prens Mustafa Fazıl paşanın müdiri umuru Azmî beyi cemiyeti idare eder ve müzakeratı da vükelâyi katil ve Mahmut Nedim paşayı sadarete ik'at sadedinde devran eyler gördüğüm zaman hasıl olan nefret, bende zihnen tam bir inkilâba sebep oldu. Ortada usulu hükümetin islâhına dair bir tedbir ve menfaati memleket hakkında yapılacak bir hüsnü tesir görmediğimden başlayarak acı acı tenkidatta bulundum. Hey'eti içtimaiye bu cesaretime hayret etti. Mehmet bey telâşla " Bu cemiyete bir çok rical ve ezcümle pederiniz dahildir,, dediginde kendinin bu mertebeve varmasına tahammülüm kalmadı. Heman ayağa kalktım ve "Eğer sahsa hizmet ediyor ve menfaati sahiye uğrunda insan katletmek istiyorsanız Allah sizi kahretsin,, dedim. Atıma atıldım; atı süir'atla sürdürüm. Nasıl olup ta arkamdan bir kurşun göndermediklerine taaccüp ederim. Kurşun menzili mesafeyi geçinceye kadar buna mutnazır olmuştu. Akşam pederime, onun da dahil olduğunu söyledikleri cemiyetin hal ve şanını anlattım. Pederimin böyle şyelerden nakadar nefret edeceğini bilirsin, pek müteheyyiq oldu. Âli paşa ile dargin olduğundan serasker Mehmet Rüştü paşa gidüp malûmat verdi. Mesele bundan ibarettir. Cemiyette dahil olduğunu söyledikleri bir adama haber vermekle sözümde hulf etmiş olamam. "

Cemiyet inhilâl edince Hükümetin tedabiri tahaffûzkâranesi yalnız cemiyetin müretteplerine münhasır kalmayıp umum muhalifine şamil olduğundan Jön Türklerin müteayyin olan liderleri de terki diyara mecbur kalmışlar idi . Diğer taraftan prens Mustafa Fazıl paşa bu kıymetli zevatı yanına toplamak ve bunlarla hariçte yeniden işe başlamak emeline düştü ve bunların haizi ehemmiyet olanlarını yanına celp ve iaşe etti ...

Ayetullah bey, Filip efendinin tesis etmiş olduğu Vakit gazetesine makaleler yazardı. Başka bir gazeteye makale yazdığını hatırlıyorum. Vakia Basiret'çi Ali efendi, merhumu kendine cezbetmek arzusile bazı mesaide bulunmuş ise de Ali efendinin hal ve şanı pek amiyane olduğundan kendine teveccüh göstermedi. Filip efendiyi bırakmadı. Mamafih Filip efendi, zemin ve zamanı gözedir ve hüriyeti fikriyenin aykırı mertebede aleme frazi olan makalelerin bilâhara kendini perişan edecek derecede zarar vereceğini bilir bir adam olduğundan Ayetullah beye makalelerin münderecatında bazı tadilât icrasını rica etmişti. Ayetullah bey gibi tam gençlik çağında ateşinfirret bir adam, babasile bahse girdiği zaman babasının biraz sert ve tektire mail sözlerine "Bir sahibi fikre, oğlunuz da olsa hürmet etmeye borçlusunuz,, mukabelesinde bulunurken Filip efendinin sözlerini nasıl havasmasına siğdırabilir.

Filip efendinin bu tarz düşünceleri az çok aralarında bir muhalefet zuhuruna sebep oldu. Musullu Sami efendiyle müstereken ayrıca "Utarit," namile bir gazete neşrine başladı. Ancak Filip efendinin düşünceleri pek muhik olduğu az zamanda filen sabit oldu. Çünkü "Utarit," tülüle beraber uful etti. Eğer hatırlam beni iğfal etmiyorsa bir hafta yaşıdı. Seddettiler.

Ayetullah beyin makaleleri mündericatından bahsedebilmek için Vakit gazetesi koleksiyonunu tetebüb etmek iktiza eder. Teessüf ederim ki mezkür koleksiyona malik değilim...,

Ebuzyiya Tevfik bey "Yeni osmanlılar tarihi,"nde [1] Ayetullah beyden babsederken der ki: "Sayei pederde zamanındaki erbabi şebabın kâffesinin fevkinde iktisabi marifet etmiş ve hanei pedere müdavim olan ulemayı garptan Avrupa usulî siyasiye ve içitmâyesi hakkında bir hayli malumat edinmiş ve bu malumatını o mesale müteallik müdevvenatı mütalea ile tevsi ve ikmale çalışmış, hasılı bu günü günde bile o sinde bugünkü mekâtibi aliyemizden yetişmiş gençlere ispatı teşvîvük edecek iktidarı ihrâz eylemişti. Kendi ise fitraten artist olduktan başka filozof (Kritik), şair, diplomat, politik bir muharir olmak istidatlarını haiz idi. Fakat hiç birinde bittabi tekemmûl edememiş ve fakat herbirindé tekemmûl istidadadını haiz bulunmuş idi. Halkaten natuk ve bir lisani atesinbeyâna malik, derecei müfritade sevdayı hüriyetle serder hava idi."

Terkibi bindinden bir parça:

Bir kerre bu sahraya düşen desti kazadan
Reheyap olayum dersen eger kılma tehalük
Bir bikesü bîcâre bilüp zatını elhak
Her kahrına bir tûrlü tehammûl olur amma
En muktedir addeylediğin acızi bilsen
Bir alet edüp herkesi bir kasına gerdirün
Bedbaht ana derler ki olup vehmine mağlup
Bu halka sen ahkâmî felekten ne sorarsın
Bu kubbede bir gâş yok âvazını duysun
Bir melcell me'men bulamazsun bu fezada
Allaha sığın kimseye ram olma cihanda

Reheyap olamaz pençel hunharı belâdan
Bir gün geçirüp gitmege bak milki fenâdan
Hayr umma sakın baş ejerek ehli riyâdan
Minnet çekilir sey deñil asta cihelâdan
Tefrik edemezdin ozaman bayı gedadan
Başın alamaz kîmse bu ahkâmî kazadan
Rehayap Olamaz dağdagal çuntî çıradan
Bir doğru cevap almayıcak geç bu ezadan
Mânal alırım sanma sakın aksi sedadan
Güslet edüp ayrılmâ sakın bâbi rizadan
Ademde vefa umma sen illâ bu zamanda

Ibnülemîn
MAHMUT KEMAL